

מתוך האפלה מופיע אדם רכוב על אופניים בחצר הסמינר למורות בצפון תל-אביב. הוא מעמיד את אופניו בפינה ונכנס לבניין הלבן. בחצר ההלבשה הוא פושט את חולצתו ומכנסיו, לובש מכנסי בד גס, חולץ את נעליו ויוצא יחף לאלום ההתעמלות הגדול. באולם כבר נמצאים כמה אנשים במבחר מלבושים משונה ביד-תר: בחורים בבגדי ים, בחורות בתחתוני צמר ארוכים, בחצאיות מופשלות למותניהן. זוהי להקת באלט אשר טאלי ביטי, הרקדן הכושי המפורסם, הקים מרקדנים מקומיים ועתה מלמד אותם באלט חדש.

טאלי ניגש לפסנתר בפינת האולם, מתישב על הכסא הנמוך, נוטל תוף קטן בידו, מדליק סיגריה בתנועה חדה ועצבנית — והשיעור מתחיל. הוא מפליט כמה הוראות קצובות במבטאו האמריקאי המתנגן והרקדנים מסתדרים קבוצות קבוצות על פני שטח האולם.

„תם, תם, תם...“ לקצב התוף החד-גונוני קופצים הרקדנים לתחייה. מן המעגל המרכזי יוצאות שתי דמויות לכיוון מרכז האולם. תנועתיהן מלאות חן פראי, שריריהן מתכווצים ונרפים לפי הוראת הקצב העמום. בפינתו יושב טאלי כאלו נחצב מסלע. גופו השחום מבריק באור החזק, שריריו מתוחים כמיתרי כינור — רק עיניו חיות. כשתי גחלים נוצצות הן עיטבות אחרי כל תנועה של הנערות.

פתאום קופץ טאלי כנשור נחש. הוא זורק את התוף על מכסה הפסנתר, מעיף את בדל הסיגריה מעבר לחלון ומתקרב אל הרקדנים כאלו רצה לטרפם. לשמע החי-רופים העסיסיים היוצאים מפיו אפשר לחשוב שארע אסון. מה קרה? אחת הרקדניות של הקבוצה, הרקדנית בפינה הימנית הקיצונית, עיוותה את פניה בשעת הריקוד. זה העביר את טאלי על דעתו. הוא ניגש לבחורה ובתנועות ידיים וגוף הוא מסביר לה שריקוד אינו מימיקה. אם היא רוצה להביע צער או שמחה עליה לעשות זאת בתנועות ידיה וגופה. והוא מראה לה כיצד לעשות זאת. הבחורה משתדלת לחקותו. אך ההבדל הוא עצום. למרות שהרקדנית הצעירה מכניסה לתנועה את כל רצונה הטוב רחוקה תנועתה מלהביע את הפיכת היצרים שהרקדן הראה רק לפני רגע.

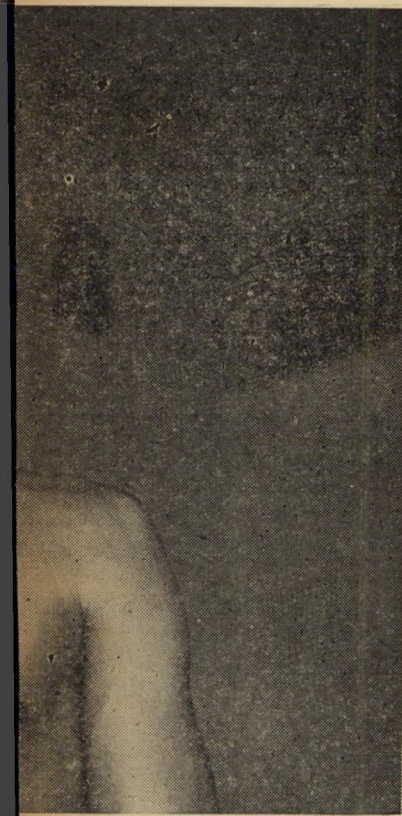
אשר מנוון חברה. ריקודו של טאלי הוא ריקוד מודרני אשר תנועותיו החדות והחיות כובשות להם מקום רב והולך על קרשי הריקודים בעולם. כאשר הופיע עם להקתו טרופיקנה בפני הקהל הישראלי בהתחלת הקיץ, כבש את לבבות הצופים בסערה. הקצב האקוטי והזר כישף את הקהל הישראלי. „הפצצה הכושית“, כפי שקראו לו, הפך לשיחת היום בחוגים האמנותיים ובבתי הקפה בשכונות. לפני שעיוב ניגשו אליו מורות לריקוד וביקשו ממנו שיתן כמה שעורים לתלמידיהן. טאלי הבטיח להש-תדל, טס עם להקתו לאיטליה, שם חתה להם שורת הופעות שהתחייבו לה מראש.

בעשירי ליולי, חודש לאחר שנסע מהארץ, חזר טאלי ביטי לתל-אביב. חודשי הקיץ הם בדרך כלל חודשי חופש ללהקות הגדולות אך טאלי ביכר לבלות אותם בארץ. מיד ניגש לעבודה, בבוקר נתן שיעור למתלמידים, אחר הצהרים נתן שני שעורים נוספים ובערב לימד את הבאלט שהוא מחבר בעצמו.

באלט זה הוא נסיון מיוחד במינו בקריירה של טאלי. הוא חיבר לפני זה ריקודים רבים שזכו להצלחה, אולם היו אלה כולם ריקודים לפי מגנינות עממיות כושיות ועל נושאים עממיים כושיים. הפעם הוא ניגש לחיבור באלט כאשר רק רעיון כללי במוחו. על מנת לשמור את טהרת הרעיון, התחיל את עבודתו בלי מוסיקה. כי

מיתרי כינורות. טאלי מפסיק את הריקוד גופו השחום מתמתח, תנועותיו נעשות קצרות על תנועות טאלי, מכווצים את שריריהם

טאלי יוצר ריקוד

